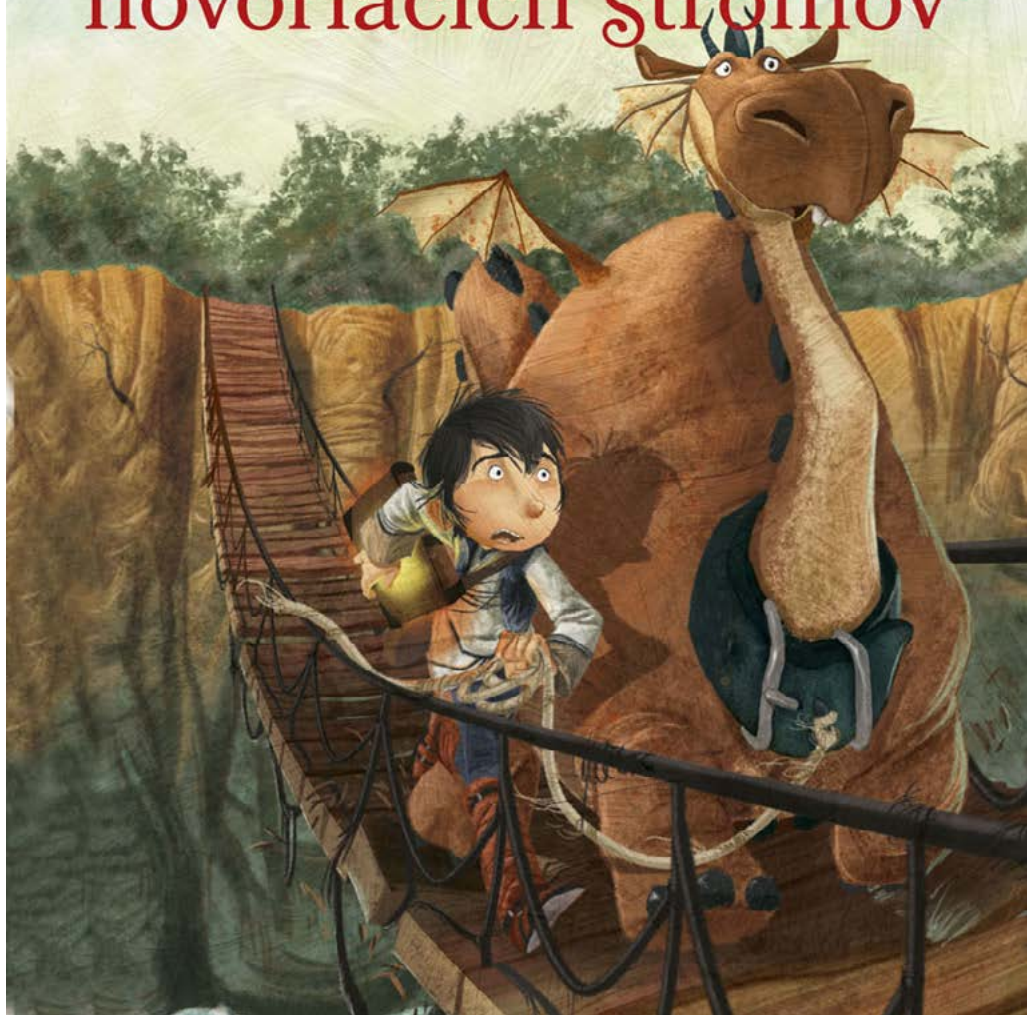

Dráčie srdce

Tajomstvo hovoriacich stromov

Dračie srdce 2 – Tajomstvo hovoriacich stromov

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cpress.sk
www.albatrosmedia.sk

Ana Galánová

Dračie srdce 2 – Tajomstvo hovoriacich stromov – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Dráčie srdce

Tajomstvo hovoriacich stromov

Ana Galánová

Ilustroval Pablo Pino

CPRESS

Brno
2015

Mojej dcére Patrícii

Ana Galánová

*Pre Agos, ktorá ma učí
kresliť nové príbehy každý deň.*

Pablo Pino

Čo sa doposiaľ odohralo

V deň, keď Kale dovŕšil jedenásť rokov, mu podľa starého zvyku mesta Samarado chovateľ drakov Anton prideliť draka a stanovil úlohu. Splnením tejto úlohy mal dokázať, že je už natoľko dospelý a zodpovedný, že si draka zaslúži. Kale bol poverený, aby svojho nového draka doviedol až na svoj hrad bez pomoci dospelej osoby a mal tak urobiť do okamihu, než Mesiac dosiahne svoj vrchol. To by, samozrejme, nebol žiadny problém, keby bol Mondrago ako všetky ostatné draky. Čo nebol. Mal príliš krátke krídla, takže nemohol lietať, rád sa hral, takže všetko okolo neho ho rozptyľovalo,

neustále sa potkýnal a občas tiež kýchal a šľahal pri tom ohromné plamene. Našťastie, Kaleho priatelia – Arko, Maja a Čiko – zistia, že pravidlá síce zakazujú pomoc dospelého, ale už nie tak pomoc detí. A tak sa rozhodnú, že mu pomôžu, a všetci sa spoločne vydajú na spiaťtočnú cestu do Kaleho hradu.

Keď prechádzajú okolo pevnosti diabolského starostu Wickenburga, napadnú ich jeho zabijacké draky. Mondrago si myslí, že sa chcú hrať, a tak sa okolo nich začne preháňať, až sa nakoniec schová do hradu. Kale a priatelia sa ho vydávajú hľadať, ale objaví sa Murda, starostov syn, a vyhráža sa im, že ich predhodí ako večeru zabijackým beštiám svojho otca. V momente, keď sa Murda postaví do cesty Mondragovi, aby ho chytil, dráčik kýchne a vyšľahne z neho taký plameň, že Murda je nútený skočiť do hradnej priekopy, aby na sebe uhasil horiace oblečenie. Zachráni sa, ale sľúbi im pomstu.

Po tom, ako sa vzdialia od starostovho hradu, si Kale všimne, že Mondrago má niečo v tlame. Je to starodávna čarovná kniha s koženými doskami a s vyrytým menom Rídel. Spočiatku to vyzerá, že kniha je nepopísaná, ale v noci, keď Kale vlezie do postele a znova knihu otvorí, sa znenazdajky objavia záhadné vety so zašifrovanou správou. Znova a znova sa slová premieňajú priamo pred jeho očami a sú čím ďalej, tým viac zmätené, až sa nakoniec kniha sama od seba uzavrie a už ju nie je možné znova otvoriť.

Pomstí sa im Murda? Aké tajomstvá v sebe ukrýva záhadná kniha? To všetko zistíš v ďalšom Mondragovom dobrodružstve.

1. KAPITOLA

Mondragov výcvik

Kale sa prebudil, pretože zacítil teplý vánok, ktorý ho láskal po tvári. Chcel si pretrieť oči, ale do čohosi narazil. Keď oči otvoril, priamo pred nosom uvidel ohromnú hlavu, ktorá si ho pozorne prezerala. Mala pretiahnutý ňufák, obrovské zuby a tiež obrovské nosové dierky, ktorými prúdil teplý vzduch.

„Mondrago!“ vykrikol Kale, keď ho zbadal. Pohladel obrovskú hlavu svojmu dráčikovi, pretiahol sa a rozhodol sa vyskočiť z postele, ale keď položil nohy na zem...

PLESK

PLESK

Kale sa sklonil a zistil, že stúpil do obrovskej žltej kaluže rozliatej takmer po celej podlahe izby. Vôňa bola nezameniteľná.

„MONDRAGO! TY SI SA TU VYČÚRAL!“

Drak sa udivene pozrel na svojho pána. Prečo neustále opakuje jeho meno? Chce sa snáď hrať? Rozbehol sa po izbe a hádzal pri tom svojím dlhým chvostom.

Podarilo sa mu na zem zhodiť Kaleho križiacky výstroj!

„Mondrago! Stoj! Všetko zničíš! A nehýb sa! Idem pre niečo, čím môžeme upratať túto spúšť.“

Kale rýchlo zbehol po hradných schodoch.

„Mami! Mami! Mondrago sa počúral!“

Jeho mamička sa objavila v chodbe s dvoma vedrami a mopom v ruke.

„Ach, bože, Kale, veď som ti v noci hovorila, aby si s ním vybehol na záhradu predtým, než pôjdete spať. Nespomínaš si?“ spýtala sa.

Ale Kale si nespomínal. Včera mal náročný deň a keď sa uložil na spánok, bol taký unavený, že úplne zabudol na Mondraga a jeho potreby.

„Tu máš, použi toto,“ povedala mama odovzdávajúc mu vedro s mopom, „a tu máš pre neho jedlo.“ Podala mu druhé vedro, ktoré bolo oveľa väčšie ako to prvé.

Kale sa vydal spať do svojej izby, a keď tam vkročil, Mondrago vystrelil k vedru a pustil sa doň, až guľôčky dračieho krmiva lietali na všetky strany.

„Nie, Mondrago! Správaj sa slušne. Pozri, čo robíš,“ povedal Kale naštvane. Je jasné, že ustrážiť Mondraga nebude vôbec ľahké.

Práve v tom okamihu strčila Nerea, Kaleho sestra, hlavu do dverí. V ruke držala kyticu, ktorú akurát natrhala v záhrade.

„Ale pozrime sa, kto je tu, pracovitý Kale upratuje na svojom hrádku. Počúvaj, až skončíš, mohol by si zájsť ku mne a utrieť prach,“ žartovala.

Nerea bola ako vždy dokonalá, vo farebnom oblečení, ktoré ladilo so šupinami jej dračice

Pinky. Pinka oňuchala Mondraga a odvrátila ňufák s výrazom úplného odporu.

„Počúvaj, Kale,

Pinka má pravdu, tu to ukrutne smrdí,“ pokračovala

Nerea. „Postav niekam tieto kvety, uvidíme, či sa trochu prečistí vzduch.“

Keď Nerea ponúkla svojmu bratovi kyticu, Mondrago sa zvedavo priblížil, aby si ju oňuchal. Zhlboka sa nadýchol, potom zaklonil hlavu, silno zovrel tlamu a...

PSIIK...!!

Z nosa mu vyšľahol plameň a z kytice zostali len obhorené stonky.

„Ty, počúvaj! Dávaj pozor!“ vykrikla Nerea. „Kale, ak nebudeš svojho draka strážiť, tak zničí celý hrad,“ povedala a vzdialila sa so svojou dračicou skôr, než by sa Mondragovi podaril ďalší kúsok.

Má pravdu, pomyslel si Kale. Mať draka je oveľa ťažšie, ako som si myslel. Musím poprosiť Maju, aby mi pomohla s výcvikom.

Maja, Kaleho kamarátka, vychádzala skvele s drakmi a jej dračica Hmla bola jednou z najposlušnejších v celom mestečku. Určite mu pomôže.

Kale podišiel k železnej klietke, v ktorej choval svojho poštového holuba, a vytiahol ho von. Vyzeralo to, že holub je rád, že je vonku, aby si pretiahol krídla a vzdialil sa od tej ohromnej obludy – draka, ktorý sa ani na chvíľu neupokojí. Kale namočil pero do kalamára a napísal správu svojej kamarátke na kúsok pergamenu:

Pomôž mi vycvičiť Mondraga.

Stočený pergamen vložil do koženého puzdierka, ktoré mal holub priviazané k nohe. Potom prešiel k oknu, vystrčil ruky a rozkázal mu:

„Na Majin hrad.“

Holubovi sa nadmula hrud', rozťahol krídla a rozletel sa k nebu v smere Majinho hradu. Kale videl, ako sa vzdáľuje, a keď ho stratil z očí, vrátil sa k svojej práci. Mondrago pokračoval v hľadaní zvyškov jedla rozťahaného po podlahe.

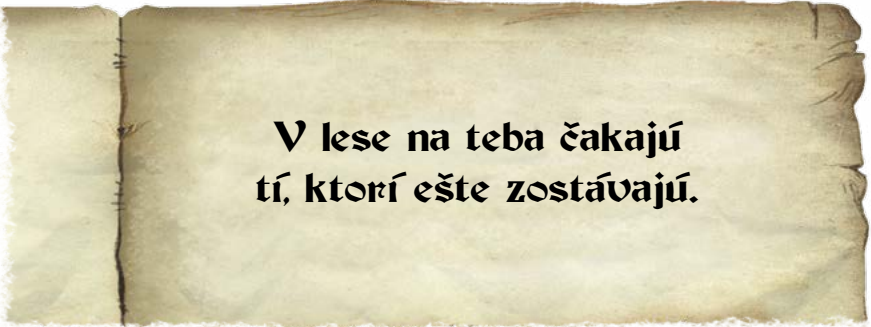
„Fajn, Maja sa tu čoskoro objaví a pomôže mi s tebou niečo urobiť. Určite pozná nejaký zaručený výcvikový trik,“ povedal. „Zatiaľ sa, Mondrago, prosím ťa, nehýb. Počkaj tu pokojne len minútku, a keď skončím, vydáme sa na prechádzku, dobre?“ požiadal ho Kale a ukázal do

rohu miestnosti, kde ležal obrovský vankúš, na ktorom Mondrago spal. Mondrago sa pozrel na vankúš, úplne ho ignoroval a pokračoval v hľadání jedla.

Asi bude najlepšie, keď skončím čo najskôr, pomyslel si Kale a snažil sa vyčistiť podlahu najrýchlejšie ako vedel.

Práve keď zašiel mopom pod posteľ, všimol si, že na hromade prestieradiel odpočíva záhadná kniha, ktorú Mondrago odniesol z Wickenburgovho hradu. Rídel. Kale si ešte pamätal slová, ktoré si v nej prečítal:

**V lese na teba čakajú
tí, ktorí ešte zostávajú.**

2. KAPITOLA

Rídel

O komže to kniha hovorila? O akom lese?

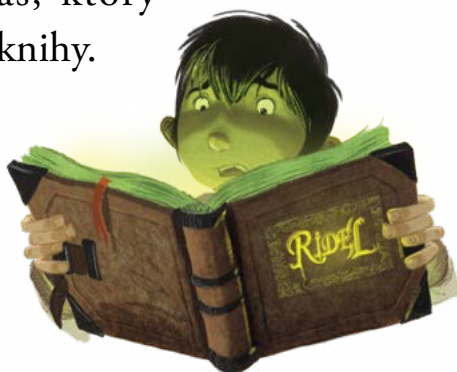
Kale bol zvedavý, či by si v knihe mohol opäť niečo prečítať a či sa text v nej znova zmenil.

Odložil mop na zem a nedočkavo zamieril ku knihe. Písmená na obálke žiarili, akoby ho samy chceli prilákať. Vzal knihu do rúk a – rovnako ako minulú noc – sa mu zdalo, že hreje. Mondrago sa priblížil ku Kalemu a nakúkal cez rameno.

„Pozrieme sa, čo za poklad si to včera objavil,“ povedal Kale svojmu dráčikovi.

Posadil sa na posteľ a veľmi opatrne roztvoril knihu. Tentoraz nekládla odpor. Prezeral si zažltnuté a krehké stránky. Zrejme bude veľmi stará, povedal si.

Zrazu sa stalo niečo podivné. Stránky dostali žiarivo zelený nádych a uprostred strany sa objavili akési vypukliny, ktoré sa začali pohybovať. Vyzeralo to, akoby začali ožívať! Kale stúhol od strachu. Vôbec nechápal, čo sa to deje. V úžase začul hlas, ktorý akoby vychádzal z knihy.

**Objavím sa, keď si sám,
o pomoc ťa požiadam.**

„UÁÁÁÁÁ!“ vykričkol Kale a vyskočil, až narazil do steny a kniha mu vypadla z rúk. Mondrago sa zľakol, keď počul kričať svojho pána, a pokúsil sa zaliezt' pod posteľ, ale to mu, samozrejme, jeho obrovské telo nedovolilo. Evidentne mu to bolo jedno. Tak dlho sa tlačil pod posteľ, až sa mu nakoniec podarilo zdvihnúť jej silnú drevenú konštrukciu, natlačil sa pod ňu a prekvapeného Kaleho odhodil na zem.

Znova začuli hlas z knihy:

Ghi chi chi

**Áké bojazlivé sú ľudské bytosti
pred niečím, čo nemá ani kosti...**

Kale vytreštil oči na knihu. Naozaj na neho kniha prehovorila? Ale čo je to, preboha, za knižku? Že by bol vo vnútri schovaný nejaký drobný človečik? V úľaku odhodil knihu na zem a tá spadla roztvorenými stranami obrátenými